

Primi & 2
musculorum
munus.

nus principij loco duo, quæ ponis, principia haberi finito, ne omnibus latissimus musculorum exortibus, præter morem plura principia cogar ascribere. Nisi enim id mihi donares, omnia lata musculorum principia ageminanda, aut si cum hoc secundi musculi principio cõferantur, pleraque principia etiã decuplanda præter omnem rationẽ forent. Præfens itaque musculus hoc enatus principio, sensim crassior carnosiorque efficitur, deorsum rectã protensus, & humero ualidissimè adnatus, ex ipsoque exortus sui robur toto descensu tantisper assumens, quousque cubiti articulum cõtingat, quem sua amplitudine carneaque substantia in tota anteriori sede integens, ualidissimè articuli ligamento, & anteriori ulnæ ac radij sedi, ampla implantatione inseritur, sua sede, qua articulum transcendis, montis speciem appositissimè representans. Cæterum ut huius musculi ductus recto perficitur tramite, ita quoque prorsus rectas exigit fibras, quemadmodum & primus, quem nulla ratione huius subiecti fibras instar x literæ decussatim incumbere ausim asserere. Et quantũuis accuratè horum musculorũ functionẽ intueor, haud aliud colligo, quàm utrumque rectissimæ cubiti flexionis autorem esse, siue ambos unã, siue seorsim singulos duntaxat contrahi ponamus. & cur, quæso, Galeni dissectionis professorũ principis gratia, quas nunquam conspiciamus, cubiti flexiones nos deceat cõfingere? Vt scilicet cubitum rectã, & deinde in alterum latus inclinantem, flecti dicamus, ut primum utriusque musculis simul rectam flexionem, ac insuper singulis priuatim ad latera flexionem tribuamus, quando Galenus sibi non constat, utriusnam musculo, in internum latus, an in externum, flexionis munus assignari debeat. Aliter enim longè in Libris de Humani corporis partium usu, atque in Libris de Administrandis sectionibus, de horum musculorum dignitate usque sentit. In his nanque posteriore musculum cubiti flexionis in exteriora inclinantis autorem esse censet, anteriorem uero flexum moliri tradit introrsum uergentem. In illis autem, musculum anteriorem introrsum magis, posteriorem uero extrorsum magis flectere scriptum reliquit. Verum non ignoro, quum hæc perpendis (si modo ueritatis amator discendi cupidis sis) te cubiti flexionem sedulo moliri, atque quum digitos summo humero adducis, arbitrari rectam flexionem effici: quum uero ad clauiculam pectorisque ossis summum, extremam manum ducis, in externum latus flexionem fieri: dum autem uersus scapulam digitos agis, in externum latus inclinantem cubiti flexionem celebrari. Ac proinde unã mecum Galeno nimium fidens colligis, ipsum rectissimè has flexionis species proposuisse, etiam si interim in enarranda musculorum functione, sibi in commemoratis modò libris haudquaquam consentiat. Cæterum iam paulo post secus autumabis, quando humeri quoque in scapulæ acetabulo motum unã expenderis. Conare igitur nudis alicunde ascitis ossibus, ab omni circumductu tuum ipsius brachium immotum seruare, atque tunc demum stude in eodem brachij situ diuersam cubiti flexionem moliri: quam si tunc obseruaueris, tempus erit fibrarum decussationem seu intersectionem, & diuersum cubiti flexionis opificum musculorum ductum cum Galeno (etiam si tale quid nihil sit) comminisci. Porro quum præter rectissimam flexionem aliam nullam fieri conspicias, summi rerũ Opificis solertiã encomio celebrabis, quod huic motui duos ualidissimos præfecerit musculos, quia illum ualidum & ad plurima utilem homini futurum cognosceret. Atque huiusmodi rectissimos duntaxat motus in omnibus articulis, qui uerè mutuo ingressu, quem γίγλυμνον appellamus, committuntur, obseruabis. Quomodo cunque enim quemlibet quatuor digitorum moueris, nunquam secundum & tertium internodium primario motu in latus aut flecti, aut extendi intueberis. Pariter etiam neque tibiam. & si Galenus coxendicis articulo deceptus, illi diuersos, & impense obliquos motus assignauerit. At de tibiæ motu suo agemus loco. nunc enim ad ulnæ cum humero cõmissuram reuertendũ est, quæ mutuo ingressu (si modò totius corporis alia quæpiam) perficitur: ut interim de radij ad humerum connexu nihil asseram, qui omnino ne introrsum cubitus flecti posset, uel solus prohiberet, nisi forte quis Galeno nimium deditus, externum humeri capitulũ instar laxi cuiusdam tumoris esse contenderit, ut scilicet in flexione, quæ extrorsum perficeretur, radio tanquam digito cederet, & denuo quum introrsum cubitus flecteretur, humerus nõ amplius compressus extuberaret. Quæ modò de flexione dixi, eadem de extensione proposita arbitrator: quam & si uarijs modis experiri queas, nullo tamen melius cubitum ne tantillum quidem in latus agi animaduertes, quàm si exactè protensus, uel pilo in alterum latus dimouere frustra conatus fueris. Inter cubitum extendentes musculos, primus ualido latoque & neruoque proprius principio, ex humiliori scapulæ costa non procul ab eiusdem ceruice exoritur, peculiarem illic unde prodeat sinum obtinens. Cæterum principium id paulo post exortum carne adaugetur, musculumque constituit, qui rectã deorsum ad internum latus posterioris sedis humeri fertur, illi non nisi magno satis sub ceruicis ipsius interuallo firmiter adnatus. Iuxta in finem

Extendentium
primus.

nanque sedem insertionis musculi brachium ad sp
tum mouens musculus primum humero connascitur
carnosi musculi pars, ipsi commiscetur, quemadmodum
sestò arguunt. In his nanque musculus, qui ab inferiori
ex humero prodeat, omnino distinguitur. Carnosa igitur
lus ad ductus deorsum rectã fertur, medio interni lateris
meri tantisper adnatus, dum partim carneus, partim
sterioris ulnæ processus inseratur, in descensu semper a
ipsum, humero adnatus, ac ex ipso principij robur affert
musculum uniuersum, aut unum dicere, aut duos: uerum
ter autem ab humero, qui cum illo cõfunditur, cuius
mine, quum in caudatis simijs duo manifesti apparen
tius igitur extendentium, qui in uniuersa cubiti muscu
riori sede ceruicis humeri, ad capitis ipsius radicem in
sum descendens, & externam sedem posterioris humeri
& pertinacissimè humero adnatus ab ipso principij
medium longitudinis brachij hic musculus superat
tur, & cum ipsis adeo coit, ut nullo prorsus pacto in
quàm unum ex tribus effici musculũ asserere possis. Cuius
quem à principio obtinebat ductum obseruet, atque
ulnæ processus partim carneus, partim nerueus in
tuo cõiunctibus, totus ille posterior ulnæ processus ar
innititur, neruosiore insertionis partem, quàm in latere
ille musculorum concursus, ac ueluti ex omnibus un
de admodum liuidus cõspicitur, tanto neruosiore euacuat
dit. Vt cunque uero inter se musculi hi concurrant, in
ductum deperdit, sed rectæ omnes deorsum, nusquam
secantes feruntur, & eandem omnes functionem obe
nantem extendunt. Liqueat igitur tres hos musculos
conformatos esset principijs, aut duorum, si uidelicet
ris. At in caudatis simijs & canibus fieri id nequit, na
ui, & alijs plerisque, quæ anterioribus cruribus inni
ne cubiti indigent, tres obrigerunt musculi egregiè
caudatis simijs à scapula ad ulnam porrectum, & pen
terim canibus unicus tantum flexionis autor addit, u
in homine uisuntur, nisi quod posterior nonnihil po
neruosiore in ipsa insertione conspicitur. Cæterum sin
lori costa, ut hominibus, oritur: sed duo principia mo
tensus, carnosusque admodum redditus, nulli connas
ticulum extenuatus, nerueusque factus, internæ sedi p
cundus huic subiacet, & ubi homini secundus enasci
dinitantisper adnatus, quousque ualida insertionem n
feratur. Tertius, ut in hominibus, ab humeri ceruic
dens, & nulli musculo, præterquam fibrosis nexibus
ris ulnæ processus implantatur. Atque hi sunt muscu
bros Galenus diligenter secuit: quamuis obscure in
mus, nobis in libris de Administrandis sectionibus
partium, quos iam olim Boëtho dedicarat, reformari
ri, quod postea ad posteros demanauit, illum nonn
cubiti motus ducum enarratione, in libris de Vfu
Quæ omnia ostensurus sum meis in Galeni Anatom
feceliter cceptis, ac seorsum aut cum Galeni
tea emendationibus aliquan